

и-островъ; а тò ё было слѣдствіе се на разрушителнытѣ боеве ёще отъ времето на Орхана и сега подновени при негова достоинъ наследникъ. — Наскоро тогази противъ Българія са дигиѣ и друга нова буря. Унгарскій краль Лудовикъ II великий обѣви бой на Българытѣ, не са знае тамъ по каква причина; нѣкои само предполагатъ, че было за туй, дѣто тѣ сѫ са били сближили съ Турцитетѣ. Както и да є, Лудовикъ като са спусниѣ съ голѣма вѣйска по Дунава, лесно можи да приземе Видинъ и сичката тѣзи область, въ която управляше Страшимиръ. Той хвана самаго Страшимира робъ и го заведе съ него си та го затвори въ Загребъ (Аграмъ), а въ Видинъ нареди свой единъ управитель на име Діонисій. Унгарскійтѣ краль са показа ревностенъ католикъ и поиска да покатоличи жителитѣ въ обладаната отъ него българска область. Но надѣждытѣ му останажахъ празни; защото Шишманъ съ помощта на храбрия влашкій воевода Александра, каквото и на жителитѣ отъ Видинско, изгони Лудовикова намѣстникъ ведно съ войската му, която бѣше останаѣла да го варди въ Видинъ (1369).

Слѣдъ тѣзи произшествія ный видимъ на 1371 год. Страшимиръ пакъ въ Видинъ, сирѣчъ освободенъ отъ робство и сѣднялъ пакъ на поста си. — Католическытѣ писатели увѣряватъ, че той са былъ вѣрникъ въ владѣніята си покатоличенъ, и че пуснали много монаси отъ Францисканскій чинъ за исполненіето на тѣхната миссія. Но тѣзи свидѣтелства нѣматъ никакво основаніе, за това и ный нѣма да са спирали на тѣхъ да ги опровергавамы, а ще да са обѣринемъ пакъ къмъ силнытѣ наши завоеватели.

Като са върниѣ въ Българія, Страшимиръ са обѣви независимъ владѣтель въ тѣзи частъ на царството, която му бѣше оставилъ баща му, и, като